

hans Kamp for Udryddelsen af Kartoffelskimmelen, hvorom det blev oplyst, at han uegennyttigt havde ofret sin Formue paa den.

Paa Valgmøderne vandt han efterhaanden Stemningen for sig med sine Taler. Hans kønsløse Stemme kaldte ganske vist undertiden Latteren frem, men han manglede ikke Ord; og netop de menneskelige Egenskaber, der havde forvoldt hans Ulykker i det private Liv, kom ham tilgode som Valgkandidat. Hans Karakterløshed, hans ansvarsløse Efterplapren, hans Gavmildhed med Løfter og letsindige Forsikringer vandt ham mange Venner, medens Pastor Gaardbo, der ikke lovede mere, end han troede at kunne holde, og ikke fragik noget Udsagn, selv naar han vidste, det kunde skade ham, ofte kom tilkort overfor Interpellanterne.

Valgdagens Morgen kørte Jægermesteren i prægtigt Sommervejr fra Storeholt sammen med Fru Vilhelmine. Han var stærkt nervøs efter den ugelange Spænding og afslappet efter en søvnløs Nat. Han havde denne Morgen for første Gang i mange Aar bedt til Gud og forøvrigt styrket sig ved en solid engelsk Frokost med Havregrød, Skinke og Æg.

Synet af de mægtige Plakater med hans Navn, som i Løbet af Natten var slaaet op overalt paa Mure og Telefonpæle, gjorde ham yderligere fortrøstningsfuld.

„Stem paa Hagen!“

Paa hele den lange Vej til Valgstedet mødte hans Øjne de kæmpemæssige Opraab, og hans Sind bevægedes af disse Vidnesbyrd om Folkets Tillid. Ganske vist var